Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0318/2016 }
B8-0319/2016 }
B8-0320/2016 }
B8-0321/2016 }
B8-0322/2016 }
B8-0323/2016 }
B8-0324/2016 } RC1

8.3.2016

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4

til erstatning af beslutningsforslag fremsat af grupperne:
ECR (B8-0318/2016)
S&D (B8-0319/2016)
Verts/ALE (B8-0320/2016)
EFDD (B8-0321/2016)
ALDE (B8-0322/2016)
GUE/NGL (B8-0323/2016)
PPE (B8-0324/2016)

om situationen i Eritrea
(2016/2568(RSP))

Davor Ivo Stier, Lars Adaktusson, Lara Comi, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Michael Gahler, György Hölvényi, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Fernando Ruas, Antonio Tajani, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Milan Zver
for PPE-gruppen
Victor Boştinaru, Linda McAvan, Norbert Neuser, Elena Valenciano, Ana Gomes, Marita Ulvskog, Marlene Mizzi, Doru-Claudian Frunzulică,

Enrique Guerrero Salom, Richard Howitt, Francisco Assis,
Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López,
Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz,
Nicola Caputo, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Isabella De Monte,
Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini,
Sylvie Guillaume, Jytte Guteland, Anna Hedh, Afzal Khan, Jeppe Kofod,
Olle Ludvigsson, Krystyna Łybacka, Costas Mavrides, Sorin Moisă,
Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis,
Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche,
Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Monika Smolková,
Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Julie Ward, Flavio Zanonato
for S&D-gruppen
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko,
Angel Dzhambazki, Ryszard Czarnecki, Arne Gericke
for ECR-Gruppen
Beatriz Becerra Basterrechea, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius,
Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Martina Dlabajová,
Fredrick Federley, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin,
Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis,
Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz,
Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ivo Vajgl,
Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström
for ALDE-gruppen
Marie-Christine Vergiat, Malin Björk, Lola Sánchez Caldentey,
Barbara Spinelli, Patrick Le Hyaric
for GUE/NGL-Gruppen
Judith Sargentini, Maria Heubuch, Bodil Valero
for Verts/ALE-Gruppen
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
for EFDD-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Eritrea
(2016/2599(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Eritrea, navnlig af 7. februar 2002[1], 18. november 2004[2] og 15. september 2011[3] om menneskerettighedssituationen i Eritrea, herunder om Dawit Isaaks situation,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 751 (1992), 1882 (2009), 1907 (2009), 2023 (2011) og 2244 (2015), som udvidede anvendelsesområdet for våbenembargoen over for Eritrea indtil den 15. november 2016, og til rapporten af 19. oktober 2015 fra Somalia- og Eritreaovervågningsgruppen,

– der henviser til rapporten, som blev forelagt for FN's Menneskerettighedsråd den 19. juni 2015 af FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Eritrea, Sheila B. Keetharuth,

– der henviser til partnerskabsaftalen AVS-EU (Cotonou-aftalen), som revideret i 2005 og 2010, som Eritrea har underskrevet,

– der henviser til Rådets afgørelse 2010/127/FUSP af 1. marts 2010 om restriktive foranstaltninger over for Eritrea[4], ændret ved Rådets afgørelse 2010/414/FUSP af 26. juli 2010[5] og yderligere ændret ved Rådets afgørelse 2012/632/FUSP af 15. oktober 2012[6],

– der henviser til konklusionerne fra Undersøgelsesarbejdsgruppe A under Europa-Parlamentets Udviklingsudvalg af 11. november 2015,

– der henviser til erklæringen fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om politiske fanger i Eritrea af 18. september 2014,

– der henviser til EU-Udenrigstjenestens rapport om partnerskabet mellem Eritrea og Den Europæiske Union fra 2015,

– der henviser til FN's kvindelanderapport om Eritreas regering fra juni 2014,

– der henviser til det nationale vejledende program for Eritrea under den 11. Europæiske Udviklingsfond af 3. februar 2016,

– der henviser til den udtalelse, som FN's undersøgelseskommission vedrørende

[1] EFT C 284 af 20.11.2002, s. 359.
[2] EUT C 201 af 18.8.2005, s. 123.
[3] EUT C 51 af 22.2.2013, s. 146.
[4] EUT L 51 af 2.3.2010, s. 19.
[5] EUT L 195 af 27.7.2010, s. 74.
[6] EUT L 282 af 16.10.2012, s. 46.

menneskerettighedssituationen i Eritrea afgav til medierne den 8. juni 2015,

– der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,

– der henviser til erklæringerne af 23. november 2011 og 25. juni 2013 fra medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om menneskerettighedssituationen i Eritrea,

– der henviser til sin behandling den 27. maj 2015 om EU's udviklingsstøtte til Eritrea på baggrund af dokumenterede krænkelser af menneskerettighederne,

– der henviser til Eritreas forfatning, der blev vedtaget i 1997, som garanterer borgernes rettigheder, herunder religionsfrihed,

– der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 29 om tvangsarbejde, nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde og nr. 87 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig,

– der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra 1981,

– der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,

A. der henviser til, at EU har støttet Eritrea siden landets uafhængighed fra Etiopien i 1993, at det oprindelige løfte om demokrati og retsstatsprincippet efter landets uafhængighed er blevet hæmmet af Eritreas regering under påskud af det nationale forsvar og værnepligt, at det planlagte præsidentvalg i 1997 aldrig fandt sted, og at forfatningen, der blev ratificeret samme år, aldrig er blevet gennemført, samt at regionalvalgene for 2009 stadig ikke er blevet afholdt, og at der blev udstedt love ved regeringsdekret, selv inden Nationalforsamlingen blev opløst i 2002;

B. der henviser til, at Eritreas uafhængighed fra Etiopien i 1993 skabte forventninger i det internationale samfund og blandt befolkningerne i Eritrea om, at det ville hjælpe sidstnævnte med at opbygge et land, der respekterer menneskerettighederne, og som er fri for undertrykkelse, og at dette ikke er sket, idet endnu større undertrykkelse og endnu flere krænkelser af menneskerettighederne i stedet har fundet sted;

C. der henviser til, at rapporten fra FN's særlige ordfører bemærkede, at Eritrea har nogle af de værste menneskerettighedsforhold i verden med daglige, rutinemæssige krænkelser af menneskerettighederne og uden nogen forbedring i de seneste år, og påpeger, at mange unge mennesker er flygtet fra landet for at undslippe den undertrykkende regering og obligatoriske værnepligt, der ofte starter i en tidlig alder, at reglen om 18 måneders militærtjeneste ofte ikke overholdes, idet de fleste eritreere

aftjener værnepligt på ubestemt tid, og at en sådan forlænget obligatorisk værnepligt hæmmer landets økonomiske vækst, og bemærker, at en stigning i lønnen for de, der aftjener værnepligt, er meningsløs, da den nylige devaluering af nakfa'en og bankrestriktioner har ført til det nuværende underskud i landet; henviser til, at mange rekrutter bruges til tvangsarbejde og får civile pligter, og at størstedelen af de, der aftjener værnepligt, forbliver i en slavelignende situation, hvor deres arbejde, jobansøgninger og mulighed for at have et familieliv kontrolleres, samt at religionsfrihed, tankefrihed, mediefrihed og ytringsfrihed ikke er sikret;

D. der henviser til, at FN's Undersøgelseskommission om Menneskerettighedssituationen i Eritrea har konstateret, at overtrædelserne i form af udenretslige henrettelser, tortur (herunder seksuel tortur og seksuelt slaveri), værnepligt som en form for slaveri, tvangsarbejde og "skyd for at dræbe"-politikken ved grænsen kan udgøre forbrydelser mod menneskeheden;

E. der henviser til, at Human Rights Watch understreger, at der ikke er religionsfrihed i Eritrea, og bemærker, at regeringen i alvorlig grad chikanerer borgere, som udøver andre religioner end de fire, som regeringen anerkender, og at regeringen endda blander sig i, hvordan folk udøver de anerkendte religioner; der henviser til, at Human Rights Watch understreger, at der ikke er religionsfrihed i Eritrea;

F. der henviser til, at homoseksuelle aktiviteter er ulovlige i Eritrea, og at regeringen nægter at gennemføre antidiskriminationslovgivning for at beskytte lesbiske, bøsser, biseksuelle, transkønnede og interseksuelle personer (LGBTI);

G. der henviser til, at diskrimination og vold mod kvinder forekommer på alle områder inden for det eritreiske samfund, at kvinder ikke blot er i ekstrem stor fare for at blive udsat for seksuel vold i militæret og i militære træningslejre, men også i samfundet generelt, hvor vold mod kvinder begås i et miljø med straffefrihed, og henviser til, at det anslås, at 89 % af pigerne i Eritrea har været udsat for kvindelig kønslemlæstelse, samt at regeringen i marts 2007 udstedte en bekendtgørelse, hvori den erklærede kvindelig kønslemlæstelse for en forbrydelse og forbød denne praksis og sponsorerede uddannelsesprogrammer med henblik på at modvirke praksissen i løbet af det pågældende år, og påpeger at kvinder kan miste deres ret til fødevarerationer og adgang til jord;

H. der henviser til, at et stort antal eritreere arresteres af forskellige ubegrundede årsager såsom at udtrykke uafhængige meninger og uden nogen form for udtrykkelig begrundelse og dette på ubestemt tid, at tilbageholdte, herunder børn, tilbageholdes under ekstremt barske vilkår, som i nogle tilfælde udgør en form for tortur, og at de nægtes lægebehandling, at kvindelige tilbageholdte ofte bevogtes af mandlige vagter, hvorved risikoen for seksuel og kønsbestemt vold øges, og påpeger, at Eritrea ifølge Freedom House's indeks (2015-rapport) fortsat er præget af et yderst undertrykkende mediemiljø og fik det laveste mulige resultat, der placerede det som "det værste af det værste", og at det har en af de laveste udbredelser af adgang til internet i verden, idet kun 1 % har denne mulighed;

I. der henviser til, at den erklæring, der blev fremsat i Bruxelles den 18. september 2014 fra talsmanden for EU-Udenrigstjenesten, udtrykte bekymring over tilbageholdelsen af en gruppe på 11 parlamentsmedlemmer og fremtrædende medlemmer af Folkefronten for Demokrati og Retfærdighed siden den 18. september 2001 uden sigtelse, domme eller muligheden for at se en advokat, og over tilbageholdelsen siden den 23. september 2001 af 10 uafhængige journalister, herunder Dawit Isaak, der er svensk statsborger og den eneste europæiske samvittighedsfange, og henviser til, at patriarken Abune Antonios fortsat sidder isoleret og i husarrest siden januar 2006;

J. der henviser til, at der ikke er pressefrihed, eftersom uafhængige medier er forbudt i Eritrea, og at Journalister uden Grænsers pressefrihedsindeks i otte år i træk har placeret Eritrea nederst på listen over de 170-180 lande, der er blevet evalueret;

K. der henviser til, at Eritrea rangerer som nr. 186 ud af 188 lande på indekset for menneskelig udvikling i 2015 ifølge UNDP's rapport om den menneskelige udvikling fra 2015;

L. der henviser til, at der ifølge FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Eritrea er tre centrale problemområder, nemlig for det første udøvelsen af økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, herunder retten til en passende bolig, for det andet smugling og menneskehandel og for det tredje det stigende antal uledsagede mindreårige, som udgør en del af de mere end 5.000 mennesker, der flygter fra landet hver måned;

M. der henviser til, at hundreder af eritreiske flygtninge den 26. juni 2015 demonstrerede foran Den Afrikanske Unions hovedkvarter og krævede, at den regionale organisation pressede på for demokratiske reformer i deres hjemland, og fremhæver, at demonstranter anklagede Eritreas mangeårige præsident Isaias Afewerki for at være en diktator og indtrængende opfordrede Den Afrikanske Union til at skride til handling;

N. der henviser til, at FN i november 2015 advarede mod en alvorlig tørke på Afrikas Horn som følge af det aktuelle El Nino-mønster, at FN i december 2015 erklærede, at denne tørke er den mest omfattende, der nogensinde er registreret i regionen og har ført til en reduktion af afgrøder med 50-90 %, og at Eritrea er blandt de lande, der står over for den store udfordring, der består i at garantere fødevaresikkerheden for befolkningen;

O. der henviser til, at Eritreas præsident, i fuldstændig modstrid med den reelle tørke, har afvist frygten for en fødevarekrise, og udtalt, at "landet ikke vil have nogen krise på trods af den mindskede landbrugsproduktion";

P. der henviser til, at EU er en vigtig donor for Eritrea med hensyn til udviklingsbistand og støtte;

Q. der henviser til, at den eritreiske regering ensidigt afbrød for bistand i 2011 og ikke offentligt anerkender sit samarbejde med og partnerskab med EU, og at Eritrea ikke gør det lettere for MEP'er at besøge Eritrea frit og uden kontrol;

R. der henviser til, at tabet af livsgrundlag tilskynder kvinder og børn til at forlade landet, at eritreere, der flygtede fra deres land i 2015 tegnede sig for den fjerdestørste gruppe mennesker, som risikerer en farefuld færd til Europa (efter syrere, irakere og afghanere) og løber spidsrod blandt ubarmhjertige menneskesmuglere for at tage den farlige færd over Middelhavet, og påpeger, at situationen i Eritrea påvirker Europa direkte, idet eritreere ville kunne vende tilbage til deres hjemland, hvis menneskerettighederne blev respekteret og overholdt i landet, og folk kunne leve der uden frygt;

S. der henviser til, at over 400 000 eritreere eller 9 % af den samlede befolkning er flygtet ifølge FN's højkommissær for flygtninge, at UNHCR anslår, at omkring 5 000 eritreere forlader landet hver måned, hvilket i høj grad skyldes de vedvarende alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, og at de eritreiske ansøgere i 69 % af asylsagerne i 2015 blev tildelt flygtningestatus i EU, mens yderligere 27 % af ansøgerne fik subsidiær beskyttelse, hvilket illustrerer, hvor alvorlig forfølgelse er i Eritrea;

T. der henviser til, at menneskehandel i Sinai-ørkenen med alvorlig torturpraksis med henblik på løsepenge er årsagen til talrige dræbte og forsvundne eritreiske flygtninge, der var blevet bortført, mens de alvorligt traumatiserede overlevende ikke har modtaget nogen hjælp eller støtte, og påpeger, at straffrihed er fremherskende, idet de ansvarlige ikke er blevet stillet for en domstol, og betoner, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod uledsagede børn, som er ofre for menneskehandel, da de har brug for særlig bistand og støtte som følge af deres særligt sårbare situation;

U. der henviser til, at Den Mellemstatslige Organisation for Udviklings (IGAD) sikkerhedssektorprogram (SSP) officielt lancerede en undersøgelsesrapport om "Human Smuggling and Trafficking on the Horn of Africa-Central Mediterranean Route" i Addis Abeba (Etiopien) den 22. februar 2016;

V. der henviser til, at Eritrea støtter Khartoumprocessen (et initiativ fra EU og Den Afrikanske Union, der blev iværksat den 28. november 2014 med henblik på at løse problemet med migration og menneskehandel), som omfatter gennemførelsen af konkrete projekter, herunder kapacitetsopbygning i retssystemet og bevidstgørelse;

W. der henviser til, at EU oprindeligt pålagde Eritrea sanktioner i marts 2010 for at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1907 (2009), og henviser til, at disse omfattede en våbenembargo, rejserestriktioner og indefrysning af aktiver for personer, der udgør en trussel mod fred og national forsoning;

X. der henviser til, at EU har en klar interesse i, at Eritrea stabiliseres, eftersom den nuværende situation tvinger en betydelig del af befolkningen til at flygte, og tusindvis af mennesker mister livet som følge af kriminelle aktiviteter, herunder smugling af migranter og menneskehandel;

Y. der henviser til, at regimet udvider sit totalitære greb til det eritreiske diasporasamfund, presser midler ud sine medlemmerne via en afgift på 2 % på udenlandske indkomster, udspionerer dem og går målrettet efter familiemedlemmer, der er blevet i Eritrea på grund af formodede overtrædelser, og påpeger, at den eritreiske minister for national

udvikling og EU's delegationschef den 28. januar 2016 undertegnede det nationale vejledende program under den 11. Europæiske Udviklingsfond (EUF) i Asmara til en værdi af 200 mio. EUR over de næste fem år, og betoner, at tiltag bør fokusere på vedvarende energikilder, god forvaltningspraksis og forvaltning af offentlige finanser i energisektoren i særdeleshed;

Z. der henviser til, at Europa-Parlamentets Udviklingsudvalg den 13. november 2015 anmodede Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om at tage hensyn til de konklusioner, der var sendt til EUF-Udvalget, om udkastet til det nationale vejledende program for Eritrea, og som henviste til omfanget og grovheden af de menneskerettighedsovertrædelser, der begås af det eritreiske regime, regimets manglende pålidelighed som en udviklingsmæssig samarbejdspartner, den udbredte korruption og den næsten fuldstændige mangel på gennemsigtighed i forvaltningen af offentlige finanser i landet samt risikoen for misbrug af EUF-midler til migrationsforvaltning, og påpeger, at Udviklingsudvalget opfordrede EUF-Udvalget til ikke at vedtage det nationale vejledende program i afventning af yderligere drøftelser, men at Parlamentets holdning blev ignoreret;

AA. der henviser til, PFDJ har indført kontrol og tilsyn med flygtninge- og diasporasamfund gennem ambassader, som udøver afpresning for at inddrive skatter fra diasporasamfundene og "frivillige" bidrag til gengæld for tjenesteydelser, f.eks. id-kort, pas, fødselsattester og væsentlige dokumenter, som flygtninge kan være afhængige af, og påpeger at disse praksisser er i strid med Genèvekonventionen om diplomatiske forbindelser, samt at ledere af PFDJ's ungdomsorganisation i Nederlandene har indledt retsprocesser mod nederlandske akademikere, medier og statsinstitutioner med støtte fra de politiske ledere i Asmara, formentlig for at bringe kritikere af regimet til tavshed, og fremhæver, at også FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen er blevet truet;

1. udtrykker stor bekymring over den beklagelige menneskerettighedssituation og den fuldstændige mangel på retsstat og mediefrihed i Eritrea;

2. understreger, at tiltag til bekæmpelse af problemer inden for retligt underskud, demokratisk regeringsførelse og genindførelse af retsstatsforhold skal prioriteres ved at sætte en stopper for det autoritære styre, der er baseret på frygt for vilkårlige fængslinger og isolationsfængslinger, tortur og andre krænkelser af menneskerettighederne, hvoraf visse udgør forbrydelser mod menneskeheden;

3. opfordrer indtrængende Eritreas regering til at sætte en stopper for al værnepligt på ubestemt tid, hjemsende de værnepligtige, der har afsluttet deres obligatoriske 18 måneders tjeneste, og effektivt sætte en stopper for inddragelsen af værnepligtige i tvangsarbejde efter denne periode for at muliggøre militærnægtelse af samvittighedsgrunde og for at bringe den obligatoriske praksis med, at alle elever skal tilbringe deres sidste skoleår i en militær træningslejr, til ophør, og opfordrer Eritreas regering til at sikre, at ingen gennemgår militær uddannelse, inden de fylder 18 år, og at ingen medlemmer af befolkningen, som har passeret den normale værnepligtsalder, indkaldes, og bemærker, at de eritreiske myndigheder i februar bekendtgjorde, at EU-

aftalen ikke ville medføre nogen reform af Eritreas politik, hvad angår militærtjeneste;

4. mener, at EUF-Udvalget burde have taget hensyn til Udviklingsudvalget henstilling om ikke at vedtage det nationale vejledende program og om at indlede yderligere drøftelser, og fremhæver, at beslutningen om at vedtage det nationale vejledende program for Eritrea på trods af Parlamentets indsigelser viser, at der er et demokratisk underskud, og at det i alvorlig grad undergraver Parlamentets rolle med at sikre en effektiv gennemførelse af EU's udviklingsmål, og opfordrer i denne forbindelse til, at Parlamentet får kontrolbeføjelser over EUF-Udvalget gennem en bindende interinstitutionel aftale i henhold til artikel 295 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og betoner endeligt, at Udviklingsudvalgets konklusioner om udkast til programmeringsdokumenter automatisk bør fremsendes af Kommissionen til medlemsstaternes faste repræsentationer;

5. tager til efterretning tildelingen af 200 mio. EUR i løbet af de næste fem år til det nationale vejledende program under den 11. Europæiske Udviklingsfond for at fremme fattigdomsbekæmpelse og socioøkonomisk udvikling med henblik på at løse de grundlæggende økonomiske og politiske årsager til migration og at finansiere projekter inden for vedvarende energi, energieffektivitet og økonomisk styring, og minder om, at dette er et supplement til andre samarbejdsområder såsom det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR);

6. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de bevilgede midler ikke kommer den eritreiske regering til gavn, men udelukkende tildeles med henblik på at opfylde den eritreiske befolknings behov for udvikling, demokrati, menneskerettigheder, god regeringsførelse og sikkerhed, og ytrings-, presse, - og forsamlingsfrihed, og opfordrer indtrængende EU til at sikre, at betingelserne for den nyligt aftalte bistand er opfyldt, og sikre at det nationale vejledende program hjælper Eritrea med at foretage et betydeligt skift i sin energipolitik for at give alle adgang til energi, især i landdistrikter, som i øjeblikket stadig er uden elektricitet, og mener desuden, at den forvaltningsmæssige side af det nationale vejledende program kraftigt bør fokusere på at gennemføre henstillingerne fra den FN-ledede universelle regelmæssige gennemgang af menneskerettighederne;

7. erindrer om, at uledsagede mindreårige frem for alt er børn, der muligvis er i fare, og at beskyttelse af børn, og ikke immigrationspolitikker, skal være det ledende princip for medlemsstaterne og EU i forbindelse med behandlingen af uledsagede mindreårige, således at det væsentligste princip om barnets tarv overholdes, og minder om, at alle børn under 18 år uden undtagelse skal betragtes som børn og dermed mindreårige, og påpeger, at uledsagede mindreårige, navnlig piger, er dobbelt så vanskeligt stillet og møder dobbelt så mange problemer som andre mindreårige;

8. appellerer til det internationale samfund og Eritreas udviklingspartnere om at gribe ind i situationen og lægge pres på den eritreiske regering om at tillade udenlandsk støtte til sårbare samfund, før krisen forværres, og opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til at træffe øjeblikkelige og effektive foranstaltninger til at hjælpe det eritreiske folk og styrke dets modstandsdygtighed over for El Niño for at garantere fødevaresikkerhed, adgang til vand og sanitære forhold;

9. er fortsat dybt bekymret over menneskerettighedssituationen i Eritrea og gentager sin opfordring til de eritreiske myndigheder til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade parlamentarikere, journalister (herunder den svenske statsborger Dawit Isaak, som ingen har hørt fra siden 2005), politiske fanger og samvittighedsfanger;

10. tilskynder Kommissionen til at kræve klare garantier fra den eritreiske regering for at den vil gennemføre demokratiske reformer og sikre respekt for menneskerettighederne, herunder ved at gennemføre henstillingerne fra den 18. samling i arbejdsgruppen om den universelle regelmæssige gennemgang, som den accepterede den 7. februar 2014, og opfordrer regeringen til at give FN's og Den Afrikanske Unions uafhængige eksperter, herunder FN's særlige rapportør, adgang til landet, til at lade Undersøgelseskommissionen om menneskerettighedssituationen i Eritrea udøve sit mandat fuldt ud og til at samarbejde med denne, herunder med hensyn til spørgsmål vedrørende offentlige finanser;

11. minder om, at religionsfrihed er en grundlæggende ret, og fordømmer stærkt alle former for vold eller diskrimination på grundlag af religion;

12. glæder sig over de foranstaltninger, den eritreiske regering har truffet til bekæmpelse af kvindelig kønslemlæstelse, og opfordrer regeringen til generelt at fremme og øge beskyttelsen af kvinders rettigheder, herunder ved at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på at bekæmpe skadelige praksisser såsom børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber og at sætte en stopper for straffrihed i forbindelse med seksuel vold, og opfordrer den eritreiske regering til at respektere husholdninger styret af enlige kvinder og sikre, at de støttes og beskyttes;

13. fordømmer, at Eritreas regering anvender en "diaspora-afgift", som opkræves ved afpresning og med andre ulovlige midler fra eritreere uden for Eritrea og anvendes i strid med FN's resolutioner til finansiering af væbnede grupper i nabolande, hvorved regionen destabiliseres, og opfordrer indtrængende regeringen til at sætte en stopper for "skyldig på grund af tilknytning"-politikker, som er målrettet familiemedlemmer til personer, der unddrager sig værnepligt, forsøger at flygte ud af Eritrea eller undlader at betale den indkomstskat på 2 %, som regeringen har pålagt eritreiske statsborgere i udlandet;

14. kræver, at Eritrea undertegner, ratificerer og straks gennemfører FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og til fuldt ud at opfylde sine forpligtelser i henhold til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder, der begge forbyder tortur, og bemærker med bekymring, at både offentlige og private aktører, herunder virksomheder, i alvorlig grad begrænses af regeringens kontrol, og anerkender, at manglen på enhver form for styring af de offentlige finanser, herunder at der ikke er et nationalt budget, gør det umuligt at udføre en budgetkontrol, og påpeger, at sammenblandingen af finansielle ressourcer på grund af regeringens kontrol af centralbanken kan tilskynde til militære indkøb og derved bidrage til terror og destabilisering af regionen;

15. opfordrer alle internationale virksomheder, der investerer i Eritrea, til at handle i respekt for den fulde gennemførelse af menneskerettighederne og til ikke at gøre skade;

16. opfordrer indtrængende EU's medlemsstater til at undersøge PFDJ's rolle og dens forskellige bevægelser, herunder ungdomsbevægelsen, og til at forbyde enhver form for sammenslutning og aktivitet, som direkte støtter kontrol og overvågning i Europa, underminerer de demokratiske principper og retsstatsprincippet og skaber intimiderings- og afpresningsmønstre, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at skride til handling for at sætte en stopper for beskatningen af diasporasamfundene, til at undersøge de finansielle transaktioner vedrørende andre "bidrag" fra eritreiske regeringstilknyttede sammenslutninger i udlandet og til fuldt ud at beskytte alle eritreiske flygtninges asylrettigheder i Europa;

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Rådet for Den Afrikanske Union, Det Østafrikanske Fællesskab, generalsekretæren for FN, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og de eritreiske myndigheder.